

Ο Lindermann αναφέρει ότι όταν η φύση της διαταραχής είναι αιφνίδια, τότε τα στάδια της αντίδρασης είναι πολύ απότομα και τα συναισθήματα που βιώνει το άτομο πιο έντονα και βίαια.

Σύμφωνα λοιπόν με τις υπάρχουσες θεωρίες της γεροντολόγου Kübler - Ross (1992) περί "της διεργασίας του πένθους και του Lindermann περί της "αντίδρασης στην δυσλειτουργία" τα στάδια της ψυχολογικής πορείας του ατόμου είναι :

Kubler - Ross (1992)	
Διεργασία του πένθους και απώλειας	
Στάδια	
1.	Αρνησης, απομόνωσης, αποστασιοποίησης
2.	Οργής
3.	Διαπραγματεύσεως
4.	Κατάθλιψης
5.	Αποδοχής
Lindermann (1992)	
Διεργασία του πένθους και απώλειας	
Στάδια	
1.	Σοκ,
2.	Αρνησης
3.	Οργής
4.	Κατάθλιψης
5.	Αποδοχής - Προσαρμογής

➔ 1^ο Στάδιο της Άρνησης και Αποστασιοποίησης

Άρνηση της πραγματικότητας όπως "όχι δεν μπορεί να είναι αλήθεια", αποτελεί ένα υγιή τρόπο λειτουργίας. Με τη βοήθεια του χρόνου το άτομο προσπαθεί συγκροτήσει τον εαυτό του, να νοιώσει λιγότερο φόβο, για να συμβιβαστεί με απώλεια και για να οδηγηθεί και να αποδεχτεί έστω μερικώς την νέα κατάσταση.

Θα μπορούσε να καθυστερήσει σημαντικά την διαδικασία προσαρμογής.

Η αποστασιοποίηση από το περιβάλλον αλλά και από την πραγματικότητα, διαδέχεται συνήθως την άρνηση, βοηθά αρχικά το άτομο να διατηρήσει τις ελπίες του. Εάν οι συμπεριφορές αυτές συνεχιστούν θα καθυστερήσει σημαντικά διαδικασία προσαρμογής και συνεπώς η συμμετοχή του ατόμου στα προγράμματα αποκατάστασης.

➔ 2^ο Στάδιο της Οργής

Είναι θυμός προς τους άλλους (κοινωνικό περίγυρο, οικογένεια, θεραπευτή, τον Θεό αλλά και προς τον ίδιο του τον εαυτό. "Γιατί εγώ; ", είναι η ερώτηση που ζει επίμονα απάντηση, νοιώθοντας ματαίωση για όλα όσα έκανε στην προγενέστερη ζωή του.

Μέσα από μια μορφή κριτικής, προσπαθεί να κάνει αισθητή την παρουσία του να φωνάζει, ότι είναι ζωντανός, ότι έχει επιθυμίες, όνειρα, προσδοκίες (Ross (1991)

→ > 3° Στάδιο της Διαπραγμάτευσης ή Αναζήτησης

Εμφανίζεται για σύντομες περιόδους με προφανή σκοπό την αναβολή της αποδοχής της νέας κατάστασης. Το άτομο διαπραγματεύεται την ασθένειά με ανταμοιβές, όπως την "μεγαλύτερη προσπάθεια", την "καλύτερη συμπεριφορά" πολλές φορές και με την πίστη του προς τον Θεό.

Η διαπραγμάτευση συνοδεύεται συνήθως από το αίσθημα της ενοχής που είναι αναπόσπαστο μέρος της διεργασίας της απώλειας. Μπορεί το άτομο να θεωρήσει τον εαυτό του βάρος στους άλλους ή να αυτοκατηγορηθεί για προλήψεις. Εάν το βάρος της ενοχής είναι μεγάλο, ενδέχεται να το αποδώσει σε άλλους.

→ 4° Στάδιο της Κατάθλιψης

Μια σειρά από σκέψεις και διερευνήσεις χαρακτηρίζουν την περίοδο αυτή σαν "λύπη" για τη ζωή. Είναι μία κατανοητή αντίδραση που μπορεί να διαρκεί πολύ ή να επανεμφανίζεται κατά περιόδους.

→ 5° Στάδιο της Αποδοχής και της Προσαρμογής

Διαδέχεται την οργή και την κατάθλιψη. Το άτομο δέχεται την πραγματικότητα της νέας κατάστασης και σηματοδοτεί την τελική ευθεία, που οδηγεί στην αποκατάσταση.

Η συναισθηματική φόρτιση, ειδικά τους πρώτους μήνες που το άτομο είναι ψυχολογικά ευάλωτο επηρεάζει το κίνητρο του, για εμπλοκή στα θεραπευτικά προγράμματα.

Μέσα από το ρόλο του ο εργοθεραπευτής προσεγγίζει το άτομο με θετική κρίση, παρέχει ψυχολογική υποστήριξη, βοηθά στην αντιμετώπιση των σκέψεων, των πράξεων και των συναισθημάτων για να αποδεχτεί πραγματικά τις αλλαγές που του επιβάλλει η διαταραχή της λειτουργίας της κίνησης.

Γ. Καθοριστικοί παράγοντες που επιδρούν στην διαδικασία προσαρμογής στην δυσλειτουργία της κίνησης

Η ψυχολογική πορεία προσαρμογής και αποδοχής του νέου τρόπου ζωής επηρεάζεται από τρεις βασικές συνιστώσες.